

uagtet fremmet, men heller ikke med den Erstatning, som den her omhandlede Taxationskommission fastsatte, sandt vi os tilnærmelsesvis tilfredse. Da der imidlertid for mange Grundstykters Vedkommende var Dissens mellem Taxatorerne, blev der berammet en Opmandsforretning, der afholdtes den 5te Oktober f. A., paa en Tid, da næsten alle de paagældende Grunde under Ribes Rjæbstad stod under Vand. Opmandsstjendelsen ledede heller ikke til et Resultat hvormed vi kunde være tilfredse. Vi indgik da atter til Indenrigsministeriet med et Andragende, hvori vi erklærede os utilfredse med Taxationens Udfald og gjentog vor Anmodning om at faae vore Eiendomme tagerede af en Kommission, sammensat efter Bestemmelserne i Lov 10de Marts 1861, paa hvilket Andragende vi ligeledes modtog et afflaaende Svar, saaledes som vedlagte Kommunikation af Ministeriets Skrivelse af 8de f. M. udviser. Saabel den for Taxationskommissionen nedlagte Protest som vore Andragender til Indenrigsministeriet støttede vi dels paa det rettlige Krav, vi forment at have, dels paa Billighedshensyn. Hvad den rettlige Side af Sagen angik, udtalte vi den Formening, at Bestemmelserne i Frdn. 5te Marts 1845 vare forandrede ved § 5 i Lov 10de Marts 1861, og at vi havde Krav paa at faae nævnte Lovs Bestemmelser bragte til Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, hvorhos vi gjorde gjældende, at Forretningen i det Hele taget var ulovlig, idet der efter Grundlovens Emanation ikke kan fordres afftaaet Grund i privat Eie til Jernbaneanlæg, undtagen saadant er fastslaaet ved en Lov, og henviste i saa Henseende til Skrivelse af 29de Marts 1851 med vedføiet Note (Reskriptionsamlingen), samt til at Regjeringen for mange Jernbaneanlægs Vedkommende havde fundet det nødvendigt at erhverve Lovgivningsmagtens Samtykke til Meddelelse af Koncession paa slige Anlæg jfr. Lov 31te Juli 1853, 20de August 1853, 16de Februar 1856 m. fl. Angaaende det paaberaabte Billighedshensyn gjorde vi gjældende, at ved næsten alle Taxationer, der vare foretagne siden 1861 i Anledning af Expropriation til Jernbaneanlæg, vare Kommissionerne sammensatte i Henhold til Bestemmelserne i nævnte Lov af 1861; at det var ubilligt, om vi skulde afftaa vor Grund efter andre Regler end vore Medborgere i Staten; at den i nævnte Lovs § 5 givne Regel er i fuld Overensstemmelse med Lovgivningens Grundsatninger i lignende Tilfælde og derhos stemmende med Billighed og Ret, idet der er overveiende Grunde, der tale for, at de Lodseiere, der ufrivillig skulde afftaa deres Eiendom, som den ene Part i Sagen, faae nogen Indflydelse paa Sammensætningen af den Kommission, der skal afgjøre, hvad Vederlag de skulde have, hvorhos vi udtalte, at det var vor uforgribelige Mening, at Kommissionen, hvis den havde været sammensat i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861, vilde være kommen til et ganske andet Resultat; thi det er rimeligt, at den enkelte Taxator strækker sig saa vidt, som han tror at kunne gaa for at opnaa Samstemning med de andre, og vi betonedes navnlig ogsaa, af hvilken Betydning det vilde være, om de 4 Taxatorer bleve valgte af Mænd her paa Egnen; thi det forekom os ikke, og vi syntes heller ikke, det kunde forlanges eller ventes, at Mænd fra en fremmed Egn af en hel anden Bestaffenhed skulde kunne være i Stand til saa godt at træffe det Rette, som sagkyndige Mænd fra den Egn, hvor Taxationen skal finde Sted, Noget, som formentlig ogsaa maa staa klart for Enhver. Vi skulde her bemærke, at de Forder, hvorover Jernbanen gaar, ere af en høist forskjellig Bestaffenhed, og vi tro at finde vor ovenfor fremsatte Anskuelse bestyrket ved den stedfundne Anføttelse af de forskjelliges Forder. Da de Forsøg, vi hidtil have gjort for at opnaa en Erstatning, der efter vor Formening staar i et passende Forhold til det Tab, vi lide ved Grundafftaaelsen m. v., ikke have ledet til noget for os tilfredsstillende Resultat, tillade vi os herved, idet vi henvise til Foranstaaende, samt til den af os nedlagte Protest og til de af os til Ministeriet indgivne Andragender, at henvende os til den høie Rigsdag med underdanigst Ansøgning om, at Samme gunstigt vil forhjælpe os til, at vi opnaa fuldstændig Erstatning for det os ved Jernbaneanlægget paaførte Tab. Vi anse som sagt den hele Expropriationsforretning for ulovlig, men skulde den høie Rigsdag være af en anden Anskuelse, formene vi dog, at den vil give os Medhold i, at Taxationskommissionen burde have været sammensat paa den af os forlangte Maade, og haabe vi da, at Rigsdagen vil foranledige, at der bliver afholdt en ny Taxation af en Kommission, der er sammensat efter Reglen i § 5 i Lov 10de Marts 1861. Vi skulde endnu bemærke, at det ikke alene er de Lodseiere, for hvis Eiendomme der med Hensyn til Erstatningen har været Dissens mellem Taxatorerne, der ere utilfredse, men at en meget stor Del af de øvrige Lodseiere heller ikke ere tilfredse med Taxationen, og vi skulde derfor tillade os at henlede den høie Rigsdags Opmærksomhed paa den betydelige Uoverensstemmelse, der i mange Tilfælde er mellem Taxatorerne. Af de afholdte Forretninger vil Rigsdagen formentlig gennem Ministeriet kunne faae Aftryk, hvorfor vi ikke